

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών
Αυτοτελές Τμήμα Επανεξέτασης
Εγνατία 45, Τ.Κ.: 546 30 – Θεσσαλονίκη
Αριθ. τηλ.: 2313333245
Αριθ. fax: 2313333258

Αριθμός Απόφασης: 859/19-07-2016

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

- α. Του άρθρου 63 του Ν.4174/2013 (ΚΦΔ) (ΦΕΚ170Α/26-07-2013).
 - β. Του άρθρου 47 παράγραφος 3 του Ν.4331/2015 (ΦΕΚ69Α/2015).
 - γ. Του άρθρου 59 του Π.Δ.111/2014 (ΦΕΚ178Α/2014) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».
 - δ. Της με αριθμό Δ6Α1118225ΕΞ2013/24-07-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ1893Β/2013) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».
 - ε. Της με αριθμό Δ6Α1198069ΕΞ2013/30-12-2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ3367Β/2013) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».
 - στ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α.1159205ΕΞ2014 Απόφασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ3250Β/04-12-2014) «Τροποποίηση και συμπλήρωση της με αριθμό Δ6Α1058824ΕΞ2014/08-04-2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών ως προς τις Διευθύνσεις Στρατηγικού Σχεδιασμού και Οικονομικής Διοίκησης, Επίλυσης Διαφορών και Εφαρμογής της Φορολογικής Πολιτικής και Νομοθεσίας».
 - ζ. Της με αριθμό Δ.ΟΡΓ.Α.1006534ΕΞ2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ165Β/19-01-2015) «Ανακαθορισμός της καθ' ύλην αρμοδιότητας και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γ.Γ.Δ.Ε., καθώς και του χρόνου έναρξης λειτουργίας του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης, Νομικής και Διοικητικής Υποστήριξης της ίδιας Διεύθυνσης και της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Γραφείου Επανεξέτασης του ίδιου Τμήματος».
 - η. Της με αριθμό ΔΕΔ.Β1.1052867ΕΞ2015/21-04-2015 Απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ815Β/07-05-2015), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με την με αριθμό ΔΕΔ.Β1.1035074ΕΞ2016/03-03-2016 Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΦΕΚ748Β/21-03-2016).
 - θ. Της Απόφασης ΠΟΛ.1002/31-12-2013 του Γ.Γ.Δ.Ε. (ΦΕΚ55Β/16-01-2014).
- 2. Την Εγκύκλιο ΠΟΛ.1069/04-03-2014 της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υπουργείου Οικονομικών.**
- 3. Την με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανή Προσφυγή της προσφεύγουσας εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.:, κατά των με αριθμούς**
- α. /..... Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2001 (01/01/2001 – 31/12/2001) και
 - β. /..... Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2002 (01/01/2002 – 31/12/2002).

4. Τις με αριθμούς

α. / Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2001 και

β. / Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2002.

5. Την από Έκθεση – Εισήγηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επί της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, με την οποία εισηγείται την απόρριψη στο σύνολό της και την επικύρωση των προσβαλλόμενων Πράξεων.

6. Την Εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της Απόφασης.

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανούς Προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.:, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά από μελέτη και αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στον σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της υπό κρίση Ενδικοφανούς Προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

1.

Με την με αριθμό / προσβαλλόμενη Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2001, το πιστωτικό, προς έκπτωση, υπόλοιπο Φ.Π.Α. της προσφεύγουσας εταιρείας για την εν λόγω διαχειριστική περίοδο, μειώθηκε κατά 1.673,48 € και, συγκεκριμένα, από 2.081,60 € σε 408,12 €, επειδή, από τον διενεργηθέντα φορολογικό επανέλεγχο της Δ.Ο.Υ., διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα είχε συμψηφίσει φόρο 1.673,48 € (570.240 δρχ.), προερχόμενο από τη ζήτηση, αποδοχή, λήψη και καταχώρηση στα βιβλία της ενός (1) εικονικού φορολογικού στοιχείου αγοράς εμπορευμάτων, για ανύπαρκτη συναλλαγή στο σύνολό της και, συγκεκριμένα, του, χειρόγραφα εκδοθέντος, σειράς Α', Τιμολογίου Πώλησης αγαθών (ΤΠ) Νο...../.....-2001, καθαρής αξίας 3.168.000 δρχ. (9.297,14 €) πλέον Φ.Π.Α. 18% 570.240 δρχ. (1.673,48 €), έκδοσης της ατομικής επιχείρησης «..... του» με Α.Φ.Μ.:, για αγορά μονωτικών υλικών, μονωτικών ασταριών και τσιμεντοχρώματος. (Σχετικό, χειρόγραφα εκδοθέν, Δελτίο Αποστολής (ΔΑ) Νο...../.....-2001, σειράς Α', Π.Θ. /, Δ.Ο.Υ., υποκατάστημα Νο1, δύο (2) στελέχη (μπλοκ) των πενήντα (50) φύλλων, Νο.... – Νο....).

2.

Με την με αριθμό / προσβαλλόμενη Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., για τη διαχειριστική περίοδο 2002, επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας κύριος φόρος 10.165,28 € και πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (max.120%) 12.198,34 €, ήτοι συνολικός φόρος 22.363,62 €, επειδή, από τον διενεργηθέντα φορολογικό επανέλεγχο της Δ.Ο.Υ., διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα είχε συμψηφίσει φόρο 8.489,82 €, προερχόμενο από τη ζήτηση, αποδοχή, λήψη και καταχώρηση στα βιβλία της επτά (7) εικονικών φορολογικών στοιχείων αγοράς εμπορευμάτων, για ανύπαρκτες συναλλαγές στο σύνολό τους και, συγκεκριμένα, έξι (6) Τιμολογίων Πώλησης (αγαθών) – Δελτίων Αποστολής (ΤΠ-ΔΑ) και ενός (1) Πιστωτικού Τιμολογίου (ΠΤ) για επιστροφή αγαθών, συνολικής καθαρής αξίας 47.165,64 € πλέον Φ.Π.Α. 18% 8.489,82 €, έκδοσης της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.:, για αγορές κόλλας, βερνικιών και συντηρητικών ξύλου, σιλικόνων, αντισκοριακών σπρέυ, αφρών πολυουρεθάνης, μονωτικών υλικών, μονωτικών ασταριών, ακρυλικών χρωμάτων κ.λπ..

Οι δε προσβαλλόμενες με αριθμούς / και / Οριστικές Πράξεις Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) εδράζονται στις διαπιστώσεις και το πόρισμα του επανελέγχου που καταγράφονται λεπτομερώς και αναλυτικά στην από «Έκθεση Επανελέγχου Φ.Π.Α. (με βάση συμπληρωματικά στοιχεία) (Ν.2859/2000)» της Δ.Ο.Υ., για τις διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002 της προσφεύγουσας εταιρείας.

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την με **ημερομηνία κατάθεσης** και με **αριθμό πρωτοκόλλου** **Ενδικοφανή Προσφυγή**, ζητά να γίνει αυτή δεκτή και να ακυρωθούν άλλως επανεξεταστούν οι προσβαλλόμενες με αριθμούς/..... και/..... **Οριστικές Πράξεις Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000)** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., προβάλλοντας τους ακόλουθους λόγους όπως αυτοί διατυπώθηκαν:

1.

Τα επίδικα ληφθέντα Τιμολόγια αφορούν σε πραγματικές συναλλαγές.

2.

Το δικαίωμα του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) για τις διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, είχε υποπέσει σε παραγραφή την 31/12/2010 και την 31/12/2011, αντίστοιχα, βάσει των διατάξεων του άρθρου 84 του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.) και του άρθρου 57 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.) περί πενταετούς παραγραφής και των νομοθετικών διατάξεων με τις οποίες παρατάθηκε ο χρόνος της παραγραφής, δηλαδή πριν από την 23/02/2016 που ήταν ο χρόνος της κοινοποίησης (επίδοσης) των δύο (2) προσβαλλόμενων Πράξεων στην προσφεύγουσα εταιρεία.

3.

Το υποβληθέν στη Δ.Ο.Υ., με αριθμό πρωτοκόλλου/....., «Υπόμνημα – Αντιρρήσεις» της προσφεύγουσας, επί του με αριθμό/..... «Σημειώματος Διαπιστώσεων Επανελέγχου (άρθρα 28 παράγραφος 1 και 62 του Ν.4174/2013) – Κλήσης προς Ακρόαση (άρθρο 6 του Ν.2690/1999)», ουδόλως ελήφθη υπ' όψιν από τον επανελέγχο της εν λόγω Δ.Ο.Υ..

4.

Οι προσβαλλόμενες Πράξεις είναι τύποις απαράδεκτες και, συνεπώς, άκυρες και ανίσχυρες, άλλως και σε κάθε περίπτωση νόμω και ουσία αβάσιμες, καταχρηστικά δε κατ' άρθρο 281 του Αστικού Κώδικα (ΑΚ) εκδοθείσες, χωρίς ουδεμία σύννομη αιτιολογία, κατά παράβαση στοιχειωδών αρχών (αναλογικότητας κ.λπ.) και, σαφώς, χωρίς ουδέν ισχυρό αποδεικτικό στοιχείο.

Επειδή, με τις διατάξεις του **άρθρου 2 (πεδίο εφαρμογής) του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.)** ορίζεται ότι

«1. Οι διατάξεις του Κώδικα ισχύουν για τα εξής δημόσια έσοδα:

α. Φόρο Εισοδήματος.

β. Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.).

γ. Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.).

δ. Φόρο Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικίων και Κερδών από Τυχερά Παίγνια.

ε. Φόρους, τέλη, εισφορές ή χρηματικές κυρώσεις που αναφέρονται στο Παράρτημα του Κώδικα και κάθε άλλο φόρο, τέλος, εισφορά ή χρηματική κύρωση για τη βεβαίωση ή είσπραξη των οποίων, κατά την έναρξη ισχύος του Κώδικα, εφαρμόζονται ανάλογα οι αντίστοιχες διατάξεις των φορολογιών των περιπτώσεων α και β.

στ. Χρηματικές κυρώσεις και τόκους, οι οποίοι προβλέπονται από τον Κώδικα.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 49 παράγραφος 3 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.)**, πράξη προσδιορισμού του φόρου και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, εάν από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν σε γνώση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., μετά την έκδοση της πράξης, εξακριβώνεται ότι ο φόρος που προκύπτει είναι μεγαλύτερος από αυτόν που προσδιορίστηκε με την αρχική πράξη ή εάν η δήλωση που υποβλήθηκε ή τα έντυπα και οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή. Τα ανωτέρω ισχύουν και όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του **άρθρου 68 παράγραφος 2 περίπτωση γ) του Ν.2238/1994 (Κ.Φ.Ε.)**.

Επειδή από σχετική νομολογία του ΣτΕ (**βλ. Απόφαση ΣτΕ117/2013**) «..... το δικαστήριο που δικάζει υπόθεση σχετική με φόρο προστιθέμενης αξίας δεσμεύεται ως προς την ύπαρξη της παράβασης του Κ.Β.Σ. και δύναται να κρίνει, κατ' αρχήν, παρεμπιπτόντως το ζήτημα εάν υπάρχει ή όχι παράβαση του Κ.Β.Σ.», ενισχύεται ο παρακολουθηματικός χαρακτήρας των δύο

φορολογιών, με την έννοια ότι οι παραβάσεις του Κ.Β.Σ. δεσμεύουν την φορολογία του Φ.Π.Α. εφόσον αφορούν στην ίδια διαχειριστική περίοδο, προσδίδοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ισχύ δεδικασμένου.

Ως προς τον πρώτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο πρώτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως νόμω και ουσία αβάσιμος για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 19 παράγραφος 4 του Ν.2523/1997, όπως ισχύουν για τις επίδικες διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, ορίζεται ότι

«Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην κατά τόπο αρμόδια, σύμφωνα με την αναγραφόμενη στο στοιχείο διεύθυνση, δημόσια οικονομική υπηρεσία.

.....», με τις διατάξεις δε του άρθρου 18 παράγραφος 9 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), όπως ισχύουν για τις επίδικες διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, ορίζεται ότι

«Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσον ο εκδότης, όσον και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει.»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 55 (περί παραβάσεων φοροδιαφυγής) παράγραφος 1 περίπτωση ε) του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), όπως ίσχυαν έως την 30/11/2015, ορίζεται ότι

«1. Για τους σκοπούς του Κώδικα, ως «φοροδιαφυγή» νοείται:

....., **ε) η έκδοση εικονικών φορολογικών στοιχείων και η αποδοχή αυτών. Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματός του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην Φορολογική Διοίκηση.**

.....», Επειδή, σύμφωνα με την κείμενη νομολογία, η κρίση περί της εικονικότητας μίας εμπορικής συναλλαγής πρέπει να στηρίζεται στη συνολική αξιολόγηση και εκτίμηση όλων μαζί των στοιχείων που επικαλείται και προσκομίζει η Φορολογική Διοίκηση και όχι στην εκτίμηση μεμονωμένα κάθε αποδεικτικού στοιχείου (ΣτΕ2223/1995).

Επειδή, για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της φοροδιαφυγής δεν απαιτείται, πλέον, η πρόθεση του κατηγορούμενου να αποκρύψει φορολογητέα ύλη, αλλά αρκεί να έχει έστω υπόνοια ότι εκδίδει πλαστά ή εκδίδει ή λαμβάνει εικονικά φορολογικά στοιχεία και, συγκεκριμένα, σύμφωνα με την με αριθμό 285/2012 Απόφαση του Στ' Ποινικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της φοροδιαφυγής απαιτείται, αντικειμενικώς, η έκδοση από τον δράστη πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων ή η αποδοχή εικονικών φορολογικών στοιχείων, υποκειμενικώς, δε, απαιτείται δόλος ο οποίος περιλαμβάνει την γνώση, έστω και με την έννοια της αμφιβολίας, της πλαστότητας ή της εικονικότητας των φορολογικών στοιχείων και, επί αποδοχής της εικονικότητας αυτών, την θέληση ή αποδοχή του δράστη να προβεί στην έκδοση πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων ή να αποδεχτεί εικονικά φορολογικά στοιχεία.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 παράγραφος 1 περίπτωση β) του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.), δικαίωμα έκπτωσης του φόρου εισροών μπορεί να ασκηθεί από τον υπόχρεο στον φόρο, εφόσον κατέχει νόμιμο Τιμολόγιο ή άλλο αποδεικτικό στοιχείο που επέχει

θέση Τιμολογίου, από το οποίο αποδεικνύονται οι παραδόσεις αγαθών και οι παροχές υπηρεσιών που γίνονται σε αυτόν και ο φόρος με τον οποίο επιβαρύνθηκαν.

Επειδή, σύμφωνα με το **άρθρο 18 παράγραφος 2 του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.)**, κάθε εγγραφή στα βιβλία που αφορά συναλλαγή ή άλλη πράξη του υπόχρεου πρέπει να στηρίζεται σε στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού ή σε δημόσια έγγραφα ή σε άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία. Η κατάργηση της διάταξης του άρθρου 43 παράγραφος 3 του προΐσχυοντος Κ.Φ.Σ. (Π.Δ.99/1977, ΦΕΚ/Α'/34), σύμφωνα με την οποία κανένα έξοδο δεν αναγνωρίζεται εάν δεν έχει εκδοθεί αποδεικτικό στοιχείο και η κατ' ουσίαν αντικατάστασή της από τη διάταξη του άρθρου 18 παράγραφος 2 του ισχύοντος, κατά τις επίδικες διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), δεν μεταβάλλει την πρόθεση του φορολογικού νομοθέτη να απαιτεί για την έκπτωση μίας δαπάνης τα νόμιμα εκείνα στοιχεία που αποδεικνύουν την πραγματοποίησή της, καθόσον δεν προσιδιάζει και δεν είναι ανεκτό σε ένα κράτος δικαίου να αποδεικνύεται μία συναλλαγή με μη νόμιμα φορολογικά στοιχεία (**σχετική η με αριθμό 572/2011 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ.**).

Επειδή, η τότε του είχε διενεργήσει φορολογικό έλεγχο στην προσφεύγουσα εταιρεία, για τις διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, με βάση τον οποίο συνέταξε την από/...../2007 «Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992)», από το πόρισμα της οποίας προέκυψε ότι **η προσφεύγουσα είχε ζητήσει, αποδεχτεί, λάβει και καταχωρήσει στα βιβλία της εικονικά τιμολόγια που αφορούσαν σε ανύπαρκτες συναλλαγές στο σύνολό τους**. Ακολούθως, καταλογίστηκαν σε βάρος της προσφεύγουσας οι προβλεπόμενοι φόροι και τα πρόστιμα, με βάση τις διαπιστωθείσες παραβάσεις και εκδόθηκαν οι αντίστοιχες Πράξεις, κατά των οποίων η προσφεύγουσα άσκησε δικαστικές προσφυγές τις οποίες το Διοικητικό Πρωτοδικείο έκανε δεκτές με σχετικές αποφάσεις, με τις οποίες ανέπεμψε την υπόθεση στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. για επανάληψη της ελεγκτικής διαδικασίας, λόγω του ότι το/..... δεν παρείχε στην προσφεύγουσα το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης, όπως ορίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν.2690/1999 και του άρθρου 20 παράγραφος 2 του Συντάγματος. Η ως άνω «Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ.» του/....., η οποία διαβιβάστηκε λόγω αρμοδιότητας στη Δ.Ο.Υ., αποτελεί συμπληρωματικό στοιχείο που περιήλθε σε γνώση του Προϊσταμένου της εν λόγω Δ.Ο.Υ., κατά τις διατάξεις των άρθρων 49 παράγραφος 3 και 57 παράγραφος 2 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.). Σε εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων, ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. εξέδωσε την με αριθμό/....-12-2013 εντολή επανελέγχου, με συμπληρωματικά στοιχεία, κοινοποιήθηκε δε νόμιμα στην προσφεύγουσα η σχετική με αριθ. πρωτ./27-12-2013 Γνωστοποίηση, δια συστημένης αλληλογραφίας, στην τελευταία δηλωθείσα ταχυδρομική διεύθυνση της έδρας της. Από τον διενεργηθέντα επανελέγχο της Δ.Ο.Υ. συντάχθηκε η οικεία από «Έκθεση Επανελέγχου Φ.Π.Α. (με βάση συμπληρωματικά στοιχεία) (Ν.2859/2000)» της οποίας η από/...../2007 «Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992)» του/..... αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα. **Τόσο στην Έκθεση Ελέγχου του/....., όσο και στην οικεία από Έκθεση Επανελέγχου της Δ.Ο.Υ. παρατίθενται εκτενώς, επαρκώς, λεπτομερώς και αναλυτικά οι λόγοι που στοιχειοθετούν και αποδεικνύουν την εικονικότητα των επίδικων ληφθέντων φορολογικών στοιχείων.**

Επειδή, από τα **πραγματικά γεγονότα** της υπό κρίση υπόθεσης, όπως αυτά προβάλλονται στην οικεία από «Έκθεση Επανελέγχου Φ.Π.Α. (με βάση συμπληρωματικά στοιχεία) (Ν.2859/2000)» της Δ.Ο.Υ., **αποδεικνύεται ότι η προσφεύγουσα εταιρεία δεν τελούσε σε καλή πίστη κατά τον χρόνο που έλαβαν χώρα οι επίδικες συναλλαγές, τουναντίον, μάλιστα, είχε πλήρη επίγνωση και συναίσθηση των φορολογικών εγκλημάτων στα οποία είχε εμπλακεί.**

Επειδή, ο **επιδιωκόμενος σκοπός** της προσφεύγουσας εταιρείας, αναφορικά με τη ζήτηση, αποδοχή, λήψη και καταχώρηση στα βιβλία της των επίδικων εικονικών φορολογικών στοιχείων στις διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, **ήταν η εκούσια φοροδιαφυγή στον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας.**

Ως προς τον δεύτερο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο δεύτερος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, περί παραγραφής κατά την 31/12/2010 και την 31/12/2011 της αξίωσης του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) για τις επίδικες διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, αντίστοιχα, δηλαδή πριν από την 23/02/2016 που ήταν ο χρόνος κοινοποίησης (επίδοσης) των δύο (2) προσβαλλόμενων Πράξεων στην προσφεύγουσα, **απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος** για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 57 (περί παραγραφής) παράγραφος 1 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.) ορίζεται ότι

«Η κοινοποίηση των Πράξεων που προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 49 και 50 του παρόντος δεν μπορεί να γίνει ύστερα από πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την υποβολή της εκκαθαριστικής δήλωσης ή της έκτακτης δήλωσης, στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής, ή η προθεσμία για την υποβολή αίτησης επιστροφής από τους αγρότες του ειδικού καθεστώτος του άρθρου 41. Μετά την πάροδο της πενταετίας παραγράφεται το δικαίωμα του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου.».

Με τις διατάξεις δε του άρθρου 49 (περί πράξης προσδιορισμού του φόρου) παράγραφος 3 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.) ορίζεται ότι

«Πράξη προσδιορισμού του φόρου και αν ακόμη έγινε οριστική, δεν αποκλείει την έκδοση και κοινοποίηση συμπληρωματικής πράξης, εάν από συμπληρωματικά στοιχεία που περιήλθαν με οποιονδήποτε τρόπο σε γνώση του Προϊσταμένου Δ.Ο.Υ., μετά την έκδοση της πράξης, εξακριβώνεται ότι ο φόρος που προκύπτει είναι μεγαλύτερος από αυτόν που προσδιορίζεται με την

αρχική πράξη ή εάν η δήλωση ή τα έντυπα ή οι καταστάσεις που τη συνοδεύουν αποδεικνύονται ανακριβή.».

σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 57 (περί παραγραφής) παράγραφος 2 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.), με τις οποίες ορίζεται ότι

«Κατ' εξαίρεση από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, μπορεί να κοινοποιηθεί πράξη και μετά την πάροδο πενταετίας, όχι, όμως και μετά την πάροδο δεκαετίας εφόσον:

α) δεν υποβλήθηκε εκκαθαριστική δήλωση ή έκτακτη στις περιπτώσεις που δεν υπάρχει υποχρέωση για υποβολή εκκαθαριστικής,

β) η μη άσκηση του δικαιώματος του Δημοσίου για την επιβολή του φόρου, εν όλω ή εν μέρει, οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη από πρόθεση του υπόχρεου στον φόρο με σύμπραξη του αρμόδιου φορολογικού οργάνου,

γ) αφορά συμπληρωματική πράξη που προβλέπει η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 49.».

Στην υπό κρίση υπόθεση, οι προθεσμίες για την υποβολή, εκ μέρους της προσφεύγουσας εταιρείας, των Εκκαθαριστικών Δηλώσεων Φ.Π.Α. των διαχειριστικών περιόδων 2001 και 2002 έληγαν εντός των ετών 2002 και 2003, αντίστοιχα και οι Δηλώσεις υποβλήθηκαν εμπρόθεσμα. Συνεπώς, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις των άρθρων 49 παράγραφος 3 και 57 παράγραφος 2 του Ν.2859/2000 (Κώδικας Φ.Π.Α.), περί δεκαετούς παραγραφής και αναφορικά με τον επανέλεγχο, με βάση συμπληρωματικά στοιχεία, της προσφεύγουσας από τη Δ.Ο.Υ., η αξίωση του Δημοσίου για κοινοποίηση πράξεων καταλογισμού και επιβολής Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000), αναφορικά με τις διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, παραγραφόταν το πρώτον κατά την 31/12/2012 και την 31/12/2013, αντίστοιχα.

Ακόμα, με τις διατάξεις του δεύτερου άρθρου του Ν.4098/2012 ορίζεται ότι

«Η προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για την κοινοποίηση φύλλων ελέγχου ή πράξεων επιβολής φόρων, τελών ή εισφορών που λήγει στις 31/12/2012, **παρατείνεται μέχρι 31/12/2013.**».

Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 37 παράγραφος 5 του Ν.4141/2013, ορίζεται ότι

«Από τις ανέλεγκτες υποθέσεις φορολογίας Εισοδήματος και λοιπών φορολογικών αντικειμένων των οποίων επίκειται ο χρόνος παραγραφής, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, για τις οποίες έχει εκδοθεί εντολή ελέγχου μέχρι τον χρόνο παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλου ελέγχου ή πράξεων επιβολής του φόρου και λοιπών καταλογιστικών πράξεων, **παρατείνεται το δικαίωμα αυτό για δύο (2) ακόμα έτη πέραν του χρόνου που ορίζεται από τις οικείες κατά περίπτωση διατάξεις.** Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου ισχύουν για

υποθέσεις για τις οποίες η προθεσμία παραγραφής λήγει την 31/12/2013 και μετά.», όπως τα ανωτέρω εξειδικεύονται με τις εγκυκλίους ΠΟΛ.1232/2013 και ΠΟΛ.1260/2013 του Υπουργείου Οικονομικών.

Ο επανέλεγχος της Δ.Ο.Υ. στην προσφεύγουσα εταιρεία, για τις επίδικες διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, διενεργήθηκε στα πλαίσια της με αριθμό/...-12-2013 εντολής επανελέγχου, με συμπληρωματικά στοιχεία, του Προϊσταμένου της εν λόγω Δ.Ο.Υ., κοινοποιήθηκε δε νόμιμα στην προσφεύγουσα η σχετική με αριθ. πρωτ./27-12-2013 Γνωστοποίηση, δια συστημένης αλληλογραφίας, στην τελευταία δηλωθείσα ταχυδρομική διεύθυνση της έδρας της προσφεύγουσας. Εξ αυτού, **η προθεσμία παραγραφής, για τις διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, παρατάθηκε για δύο (2) επιπλέον έτη, δηλαδή έως την 31/12/2015.**

Επιπρόσθετα, με τις διατάξεις του άρθρου 22 του Ν.4203/2013 ορίζεται ότι

«Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για κοινοποίηση φύλλων ελέγχου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών, που λήγουν στις 31/12/2013, παρατείνονται κατά δύο (2) έτη από τη λήξη τους στις ακόλουθες περιπτώσεις: για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31/12/2013 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.»

σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 66 παράγραφος 11 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), με τις οποίες ορίζεται ότι

«Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, προστίμων, προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν.».

Τέλος, με τις διατάξεις του άρθρου 22 του Ν.4337/2015 ορίζεται ότι

«Οι προθεσμίες παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου για έκδοση πράξης διοικητικού, εκτιμώμενου ή διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και κάθε άλλης πράξης επιβολής φόρων, τελών, προστίμων ή εισφορών που λήγουν στις 31/12/2015 παρατείνονται κατά ένα (1) έτος από την λήξη τους για υποθέσεις για τις οποίες έχουν εκδοθεί (κατά τη δημοσίευση του παρόντος) ή θα εκδοθούν μέχρι τις 31/12/2015 εισαγγελικές παραγγελίες, εντολές ελέγχου, έρευνας ή επεξεργασίας ή εντολές και αιτήματα διερεύνησης από δικαστική ή φορολογική ή ελεγκτική Αρχή, καθώς και από την Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας και Ελέγχου των Δηλώσεων Περιουσιακής Κατάστασης.».

Συνεπώς, από τα ως άνω εκτεθέντα, **κρίνεται ως νόμω αβάσιμος και ως εκ τούτου απορριπτέος** ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας ότι οι επίδικες διαχειριστικές περίοδοι 2001 και 2002 είχαν υποπέσει σε παραγραφή πριν από την 23/02/2016 που ήταν ο χρόνος κοινοποίησης (επίδοσης) των δύο (2) προσβαλλόμενων Πράξεων στην προσφεύγουσα.

Ως προς τον τρίτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο τρίτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, **απορρίπτεται ως ουσία αβάσιμος**, για τους λόγους που αναπτύσσονται στο κάτωθι σκεπτικό:

Επειδή, στα πλαίσια του επανελέγχου της Δ.Ο.Υ. στην προσφεύγουσα εταιρεία, συντάχθηκε το με αριθμό/..... «Σημείωμα Διαπιστώσεων Επανελέγχου (άρθρα 28 παράγραφος 1 και 62 του Ν.4174/2013) – Κλήση προς Ακρόαση (άρθρο 6 του Ν.2690/1999)» και εκδόθηκαν από τον Προϊστάμενο της εν λόγω Δ.Ο.Υ. οι με αριθμούς/...../..... και/...../..... Προσωρινές Πράξεις Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. για τις διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, αντίστοιχα. Τα ως άνω κοινοποιήθηκαν νόμιμα την στην προσφεύγουσα δια επιδόσεως. Στο Σημείωμα και στις Προσωρινές Πράξεις έγινε μνεία για το δικαίωμα της ελεγχθείσας – προσφεύγουσας να υποβάλει εγγράφως εντός είκοσι (20) ημερολογιακών ημερών, από την επομένη της επίδοσης, τις απόψεις και αντιρρήσεις της ως προς τις διαπιστώσεις του ελέγχου και τις Προσωρινές Πράξεις, προσκομίζοντας και οποιοδήποτε σχετικό

στοιχείο. Η προσφεύγουσα ανταποκρίθηκε στην Κλήση προς Ακρόαση και προσκόμισε στη Δ.Ο.Υ., μέσα στην προβλεπόμενη προθεσμία, το με αριθμό πρωτοκόλλου/..... «Υπόμνημα – Αντιρρήσεις». Ο επανέλεγχος της Δ.Ο.Υ., αφού μελέτησε και έλαβε υπ' όψιν τις απόψεις, αντιρρήσεις και αιτιάσεις της προσφεύγουσας, προέβη στην αντίκρουσή τους, παραθέτοντας αδιάσειστα επιχειρήματα, σε ιδιαίτερη ενότητα στις σελίδες από 29 έως 32 της οικείας από «Έκθεσης Επανελέγχου Φ.Π.Α. (με βάση συμπληρωματικά στοιχεία) (Ν.2859/2000)».

Ως προς τον τέταρτο προβαλλόμενο λόγο της προσφεύγουσας εταιρείας:

Ο τέταρτος προβαλλόμενος ισχυρισμός της προσφεύγουσας, απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος, προβάλλεται δε αλυσιτελώς και παρελκυστικά.

Επειδή, η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί ειδικότερη αρχή της αρχής του κράτους δικαίου που καθιερώνεται και προστατεύεται από το άρθρο 2, το άρθρο 5 παράγραφος 1, το άρθρο 25 παράγραφος 1 και το άρθρο 26 του Συντάγματος.

Επειδή, στοιχείο που διέπει την αρχή της αναλογικότητας είναι η ύπαρξη εύλογης σχέσης μεταξύ συγκεκριμένου διοικητικού μέτρου και επιδιωκόμενου νόμιμου σκοπού, ο δε επιδιωκόμενος σκοπός είναι η σύλληψη της φορολογητέας ύλης και η προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος διαμέσου της εξασφάλισης της καταβολής των οφειλόμενων φόρων. Τη σχέση δε αυτήν έχει σταθμίσει ο νομοθέτης του Π.Δ.186/1992 (Κ.Β.Σ.), του Ν.2523/1997 και του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.).

Επειδή, ο φορολογικός επανέλεγχος που διενεργήθηκε από τη Δ.Ο.Υ. στην προσφεύγουσα εταιρεία, για τις διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, ήταν πλήρης και εμπειρισταμένος, βασίστηκε δε και στο πόρισμα και τις διαπιστώσεις του ελέγχου που είχε διενεργηθεί από το/..... στην ήδη προσφεύγουσα, για τις ίδιες διαχειριστικές περιόδους, όπως παρατίθενται στην από .../.../2007 «Έκθεση Ελέγχου Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/1992)», η οποία, όπως αναφέρθηκε, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της οικείας από «Έκθεσης Επανελέγχου Φ.Π.Α. (με βάση συμπληρωματικά στοιχεία) (Ν.2859/2000)» της Δ.Ο.Υ.

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 65 του Ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.), ορίζεται ότι «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια Ενδικοφανούς Προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.», πλην, όμως, η προσφεύγουσα εταιρεία δεν επικαλείται κανένα νέο στοιχείο προς επίρρωση των ισχυρισμών της.

Επειδή, αναφορικά με όλους τους προβαλλόμενους λόγους της προσφεύγουσας εταιρείας, από την οικεία από προαναφερθείσα Έκθεση Επανελέγχου της Δ.Ο.Υ., για τις επίδικες διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, **συνάγεται πλήρης και βεβαία πεποίθηση** αναφορικά με τις διαπιστωθείσες παραβάσεις που περιγράφονται στη σελίδα 2 της παρούσας. Η Φορολογική Διοίκηση, κατά την έκδοση των προσβαλλόμενων Πράξεων, τήρησε την αρχή της φανερής δράσης της Διοίκησης, της αμεροληψίας και της χρηστής Διοίκησης, διότι προσδιόρισε και καταλόγισε το επίδικο ποσό του κύριου και πρόσθετου φόρου σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, αποφεύγοντας, παράλληλα, κάθε ανεπιεική εκδοχή και άσκησε την εξουσία της σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου που καθορίζουν την λειτουργία της.

Επειδή, αναφορικά με όλους τους προβαλλόμενους λόγους της προσφεύγουσας εταιρείας, ο φορολογικός επανέλεγχος σε αυτήν, για τις επίδικες διαχειριστικές περιόδους 2001 και 2002, διενεργήθηκε στα πλαίσια της νομιμότητας και της χρηστής Διοίκησης, όπως αποδεικνύεται από τις βάσιμες και πλήρως αιτιολογημένες διαπιστώσεις που διατυπώνονται στην προαναφερθείσα από οικεία Έκθεση Επανελέγχου της Δ.Ο.Υ., στην οποία αιτιολογούνται πλήρως, εμπειρισταμένα και σύμφωνα με τα πραγματικά δεδομένα και γεγονότα που έλαβαν χώρα, τα

φορολογικά αδικήματα και οι παραβάσεις που περιγράφονται στη σελίδα 2 της παρούσας. Για τους λόγους αυτούς, οι διαπιστώσεις του επανελέγχου, όπως διατυπώνονται στην προαναφερθείσα οικεία Έκθεση Επανελέγχου της Δ.Ο.Υ., γίνονται πλήρως αποδεκτές.

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη στο σύνολο της με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου Ενδικοφανούς Προσφυγής της προσφεύγουσας εταιρείας με την επωνυμία «.....» και Α.Φ.Μ.:

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας εταιρείας – Καταλογιζόμενος συνολικός Φ.Π.Α. με βάση την παρούσα Απόφαση:

1) Διαχειριστική περίοδος 2001 (01/01/2001 – 31/12/2001)

Η με αριθμό/..... Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., ως ακολούθως (τα ποσά σε ευρώ):

Ανάλυση	Ποσά Δήλωσης και Περαιώσης (Ν.3259/2004)	Ποσά Επανελέγχου	Διαφορά
Αξία φορολογητέων εκροών	224.802,14	224.802,14	—
Αξία φορολογητέων εισροών	457.415,66	448.118,52	9.297,14
Φόρος εκροών	40.464,38	40.464,38	—
Υπόλοιπο φόρου εισροών	42.545,98	40.872,50	1.673,48
Πιστωτικό υπόλοιπο	2.081,60	408,12	1.673,48
Χρεωστικό υπόλοιπο (κύριος φόρος)	—	—	—
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας	—	—	—
Συνολικό ποσό για καταβολή	—	—	—
<u>Πιστωτικό υπόλοιπο προς έκπτωση</u>	2.081,60	<u>408,12</u>	<u>1.673,48</u>

2) Διαχειριστική περίοδος 2002 (01/01/2002 – 31/12/2002)

Η με αριθμό/..... Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φ.Π.Α. (Ν.2859/2000) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., ως ακολούθως (τα ποσά σε ευρώ):

Ανάλυση	Ποσά Δήλωσης και Περαιώσης (Ν.3259/2004)	Ποσά Επανελέγχου	Διαφορά
Αξία φορολογητέων εκροών	561.192,66	561.192,66	—
Αξία φορολογητέων εισροών	531.874,51	484.708,87	47.165,64
Φόρος εκροών	100.850,52	100.850,52	—
Υπόλοιπο φόρου εισροών	100.850,52	90.658,24	10.165,28
Πιστωτικό υπόλοιπο	—	—	—
Χρεωστικό υπόλοιπο (κύριος φόρος)	—	10.165,28	<u>10.165,28</u>
Πρόσθετος φόρος λόγω ανακρίβειας (max. 120%)	—	12.198,34	<u>12.198,34</u>
<u>Συνολικό ποσό για καταβολή</u>	—	<u>22.363,62</u>	<u>22.363,62</u>

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα Απόφαση στην προσφεύγουσα εταιρεία.

Με εντολή του Προϊσταμένου της
Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Ο Προϊστάμενος του
Αυτοτελούς Τμήματος Επανεξέτασης
της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών

Σημείωση :

Κατά της Απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση Προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της Προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στη Διεύθυνσή μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 Ν.2717/1999).